

4. Zarzut czwarty, naruszenia ogłoszenia o naborze COM/2017/1739 i oczywistego błędu w ocenie. W tym względzie skarżąca podnosi, że w odróżnieniu od niej wyłoniony kandydat nie spełnia warunków wymaganych w ogłoszeniu o naborze do objęcia spornego stanowiska, a w szczególności dobrej znajomości regulaminu pracowniczego urzędników i przepisów mających zastosowanie do urzędników i innych pracowników oraz doświadczenia w rozwiązywaniu sporów.

**Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2018 r. – Sony Interactive Entertainment Europe / EUIPO –
Vieta Audio (Vita)**

(Sprawa T-690/18)

(2019/C 35/31)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: S. Malynicz, QC)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Vieta Audio, SA (Barcelona, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Vita” – unijny znak towarowy nr 9 993 361

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 września 2018 r. w sprawie R 695/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO jego własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 72 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2018 r. – KPN / Komisja

(Sprawa T-691/18)

(2019/C 35/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: KPN BV (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci P. van Ginneken i G. Béquet)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2018) 3569 final z dnia 30 maja 2018 r. uznającej za zgodną z rynkiem wewnętrznym i z porozumieniem EOG koncentrację zmierzającą do nabycia przez Liberty Global plc wyłącznej kontroli nad Ziggo NV (sprawa M.7000 – Liberty Global/Ziggo);
- przekazanie sprawy do ponownego zbadania przez Komisję zgodnie z art. 10 ust. 5 rozporządzenia w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw⁽¹⁾; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący popełnienia przez Komisję oczywistego błędu w definicji rynku w odniesieniu do płatnych telewizyjnych programów sportowych i filmowych Premium
  - W tym względzie skarżąca twierdzi, że w toku postępowania administracyjnego podniosła, iż Ziggo Sport Totaal (zwany dalej „ZST”) jest niezbędny dla dostawców detalicznych usług telewizyjnych, usług łączności szerokopasmowej i telefonii komórkowej oraz pakietów zawierających jedną lub więcej z tych usług, aby móc konkurować na rynku detalicznym. Zostało to podobno potwierdzone w przeprowadzonym przez Komisję badaniu rynku. W konsekwencji dwa płatne telewizyjne programy sportowe Premium, ZST i FOX Sports, nie są zamienne.
  - Skarżąca twierdzi ponadto, że Komisja doszła jednak do wniosku, iż istnieje jeden rynek hurtowego dostarczania oraz nabywania płatnych telewizyjnych programów sportowych Premium obejmujący ZST i FOX Sports i że dalsza segmentacja rynku nie jest potrzebna.
  - Według skarżącej te błędy w definicji rynku mają wpływ na dokonanie przez Komisję dalszej oceny i ostatecznie na udzielenie zezwolenia na połączenie.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja niewystarczająco uzasadniła definicję rynku w odniesieniu do płatnych telewizyjnych programów sportowych i filmowych Premium
  - W tym względzie skarżąca podnosi, że założenie Komisji, iż FOX Sports i ZST są częścią tego samego rynku, wymagało szczegółowego wyjaśnienia, gdyż założenie to jest sprzeczne z przeprowadzonym przez Komisję badaniem rynku, które wykazało, że ZST jest niezbędny oraz z wcześniejszymi decyzjami Komisji.
  - Skarżąca twierdzi ponadto, że Komisja nie uzasadniła definicji rynku płatnych telewizyjnych programów filmowych Premium.
  - Według skarżącej ten brak uzasadnienia definicji rynku ma wpływ na dokonanie przez Komisję dalszej oceny i ostatecznie na udzielenie zezwolenia na połączenie.
3. Zarzut trzeci dotyczący popełnienia przez Komisję oczywistego błędu w ocenie możliwości wykluczenia dostępu do ZST i jego wpływu na rynek hurtowego dostarczania oraz nabywania ZST
  - W tym względzie skarżąca podnosi, że połączenie doprowadziło do rozszerzenia pozycji łączących się stron na rynku ZST na całe terytorium niderlandzkie.
  - Skarżąca twierdzi ponadto, że odmawiając dostępu do ZST stronie trzeciej (na rozsądnych z ekonomicznego punktu widzenia warunkach), łączące się strony mają możliwość, aby nie dopuścić do ZST swoich konkurentów działających na rynku niższego szczebla.

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja niewystarczająco uzasadniła ocenę możliwości wykluczenia dostępu do ZST i jego wpływu na rynek hurtowego dostarczania oraz nabywania ZST
- W tym względzie skarżąca podnosi, że Komisja oddała argument, zgodnie z którym ZST jest niezbędny i dlatego może zostać wykluczony, powołując się na swoją definicję rynku zawartą w sekcji 5.1.2.1 zaskarżonej decyzji. Skarżąca, powołując się na swoje twierdzenie, że zaskarżona decyzja nie zawiera definicji rynku lub zawiera błędną definicję rynku, twierdzi, iż Komisja wyszła w swojej ocenie z niewłaściwego założenia.
  - Skarżąca twierdzi ponadto, że Komisja niewystarczająco uzasadniła swoją ocenę dotyczącą braku możliwości wykluczenia dostępu do ZST przez łączące się strony i wpływu tego wykluczenia.
5. Zarzut piąty dotyczący popełnienia przez Komisję oczywistego błędu w ocenie możliwości wykluczenia dostępu do treści HBO
- W tym względzie skarżąca podnosi, że Komisja nieprawidłowo oceniła, iż połączone strony nie mają znaczącej pozycji rynkowej, opierając się na niedostatecznej definicji rynku oraz na błędnych założeniach.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że Komisja niewystarczająco uzasadniła ocenę możliwości wykluczenia dostępu do treści HBO
- W tym względzie skarżąca podnosi, że bez wiarygodnej definicji rynku dotyczącej treści filmowych ocena Komisji co do skutków połączenia na wspomnianym rynku jest automatycznie niewystarczająco uzasadniona.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. 2004, L 24, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 8, t. 3, s. 40).

Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2018 r. – Montanari/ESDZ

(Sprawa T-692/18)

(2019/C 35/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Marco Montanari (Reggio nell'Emilia, Włochy) (przedstawiciele: A. Champetier i S. Rodrigues, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji odmawiającej skarżącemu w całości lub w części dostępu do przedmiotowego dokumentu;
- obciążenie pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga dotyczy decyzji Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych z dnia 24 października 2018 r. odmawiającej skarżącemu dostępu do sprawozdania z dnia 29 lipca 2017 r. sporządzonego po zakończeniu misji mediacyjnej prowadzonej przez kierownika wydziału „Wsparcie misji”.